

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν 8^η / 21^η Φεβρουαρίου 2010, πρώτην Κυριακήν τῶν νηστειῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐωρτάσθη λαμπρῶς ἡ ἑορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Τό Σάββατον ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη Πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' Ἀρτοκλασίας, τήν δέ πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ἐν κατανύξει Ὁρθρος καί Πατριαρχική θ. Λειτουργία εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' καί συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου εἰς μνήμην τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Εἰς τήν θ. Λειτουργίαν συμμετέσχεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου.

Ἦκολούθησε ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων περίξ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί ἀνά τά προσκυνήματα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἀκολουθούντων τῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Γενικοῦ Προξένου, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Μετά τό πέρας τῆς λιτανείας τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου τό Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκφωνήσας τό «αἰωνία ἡ μνήμη» ὑπέρ τῶν αἰοδύμων Πατριαρχῶν καί Ἀρχιερέων καί εὐσεβῶν Αὐτοκρατόρων καί Βασιλέων, τῶν ὑπερασπισάντων καί ἀναστηλωσάντων τάς ἀγίας εἰκόνας καί τό «ἀνάθεμα» ἐναντίον τῶν διωκτῶν αὐτῶν, ὡς ἀρνητῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐναντίον Ἀρείου, Νεστορίου, Διοσκόρου, Σεβήρου καί πάντων τῶν αἵρετικῶν.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς ἀκολουθίας τῶν Ὁρθοδόξων, ἔλαβε χώραν ἡ λιτανεία τῶν Ἀρμενίων, ὄντων τοῦ πρώτου φύλακος τῶν Ὁρθοδόξων ἔξω, ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου, καί τοῦ δευτέρου ἐντός αὐτοῦ, παρά τόν λίθον τοῦ ἀγγέλου κατά τό κρατοῦν προσκυνηματικόν καθεστῶς.

Μετά τήν ἀκολουθίαν ὁ Μακαριώτατος ἀνῆλθε μετά συνοδείας εἰς τό Πατριαρχεῖον, ὅπου καί ἐδεξιώθη τούς προσελθόντας εἰς τήν αἴθουσαν οὗ θρόνου, ὅθεν προσεφώνησεν αὐτούς, λέγων τά κάτωθι:

«Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ Σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι, τῆς σαρκός προσλήψει γάρ, καί τά ιδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διό τό εἶδος σου, τό τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, ἐν σχέσει ἀσπαζόμεθα πρός τήν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι», ὁμολογεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναστήλωσιν καί συνεπῶς καί τήν προσκύνησιν τῶν ἀγίων εἰκόνων, τῶν ὁποίων εἰκόνων ἡ τιμή, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει.

Τήν ὁμολογίαν ταύτην περί τῆς τιμῆς καί προσκυνήσεως τῶν ἀγίων καί σεπτῶν εἰκόνων διετρανώσαμεν καί ἡμεῖς σήμερον, τήν πρώτην Κυριακήν τῶν νηστειῶν ἥ

μᾶλλον τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εὐχαριστιακῶς καὶ χαρμονικῶς ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἐπόμενοι τῆς Ἱερᾶς θεοπνευστίας καὶ τῆς τῶν θεοφόρων Πατέρων διδασκαλίας.

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀποτελεῖ τό ὁρατὸν σύμβολον τῆς ἐπελάμψεως τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλυφθείσης ἀληθείας ἐπὶ τοῦ σκοτούς, ἢ καλλίτερον εἰπεῖν, τῆς συγχύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας.

«Ἐδόθη», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, «τῇ ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ πάντων τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως ἀντεχομένων βασιλέων τέ καὶ Πατριαρχῶν».

Τὰ νικητήρια τῆς θεοκινήτου νεύσεως καὶ βουλῆς τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καλούμεθα νὰ προβάλλωμεν ἀγαπητικῶς καὶ θεραπευτικῶς εἰς τοὺς συνανθρώπους ἡμῶν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.

Αὕτη ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς ὑπὸ τοῦ τάγματος τῆς Ἱερᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος τῆς διαφυλάξεως καὶ λειτουργικῆς διακονίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν μαρτυρούντων τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς Ἑνσαρκώσεως, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Εὐχαριστήσωμεν λοιπόν, ἀδελφοί μου, τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν λέγοντες μετὰ τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ὀρθοδόξως φρονούντων: «Εὐλογημένος εἶ, Κύριε ἡμῶν, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης Σου. Ἀμήν».

Ἔτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder